

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 23 Σεπ. 1986

Αριθ. Πρ. μμ. 18

Προς

Το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας
 Διεύθινση Λιμενικής Αστυνόμιας
 Τμήμα Το

ΠΕΙΡΑΙΑ

I.- Εις απάντηση σ' όν υπ' αριθ. 5797/22.8.1986 εγγράφου με το οποίο ζητείτε να γνιμόδοτησούμε αν υπάρχει και ποιά είναι η αρμόδια δημόσια αρχή, να χορηγήσει άδεια για έρευνα, εντοπισμό και ανέλκυση ενδιαφέροντος αροσηάφους, που κατά το Β' παγκόσμιο πόλεμο φέρεται διτι μετέφε σε "θησαυρό" και κατέπεσε και βυθίστηκε στον Ευβοϊκό κόλπο, έχο την τιμή να σας γνωρίσω τα ακόλουθα:

II.- Κατά την § 1 του άρθρου μόνου το Ν. 6133/1944 επιτρέπεται στον Υπουργό Οικονομικών να παραχωρεί άδεια ανευρέσεως στις χωρικές θάλασσες ιρυμμένου θησαυρού που να ανήκει στο Δημόσιο, δημοσίου χρυσών νομισμάτων (δχι δημως και αντικειμένων αρχαιολογικής αξίας) ίστα οπόια το Δημόσιο έχει δικαιωμα λόγω του πολέμου είτε από οποιαδήποτε άλλη αιτία. Και κατά το άρθρ. 2 § 2 του Α.Ν. 464/1945, που η προσωρινή του ισχύ παρατάθηκε γιατί τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από το Ν. 990/1949 και το Ν.Δ. 2648/1953, τις άδειες ανέλκυσης ναυαγίων χορηγούσε ο Οργανισμός Ανελκύσεως Ναυαγίων που τελούσε υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του Κράτους μέσω του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, αλλά διαλύθηκε και υποκαταστάθηκε από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο. — Όμως τό αντικείμενο της γνωμόδοτησεως προσεγγίζεται και πληρέστερα ρυθμίζεται από τις διατάξεις του Ν.Δ. 187/1973 "περί ήδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου". Ειδικότερα κατά το

άρθρο 146 § 1 αυτού προκειμένου περί ναυαγίου που παρεμποδίζει την ελεύθερη ναυσιπλοΐα ή την προσόρμηση ή την ιίνηση στο λιμένα ή στις ακτές, "οι Λιμενικές Αρχές" προσκαλούν τον εφοπλιστή να προβεί στην ανέλκυση του ναυαγίου, η δε βάσει της § 2 του άρθρου αυτού εκδοθείσα υπ' αριθ. 8171/14. 10-31.12.1976 απόφαση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας (ΦΕΚ Β' 1560/1976) που προνοεί για την τηρητέα διαδικασία ανέλκυσης ναυαγίων, στα άρθρ. 1 § 1 και 3 § 1, καθορίζει δτι "η οικεία Λιμενική Αρχή αναφέτει την ανέλκυση του ναυαγίου...". Οι διατάξεις αυτές, που έχουν εφαρμογή κατ' στην προκειμένη περίπτωση, είναι ότι αρμονία και με τα άρθρα 136, 141 και 146 του αυτού Ν.Δ. σε συνδυαχμό προς το άρθρ. 1 του Ν.Δ. 444/1970, γιατί αναγνωρίζουν δτι η άσκηση της αστυνομικής δικαιοδοσίας στους λιμένες και στα χωρικά ύδατα και η διοικητική αρμοδιότητα για τη μέριμνα της άρσεως των ναυαγίων ανήκει στις οικείες Λιμενικές Αρχές, οι οποίες εξαρτώνται από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας που είναι η υπάτη αρχή των εξουσιών τους. (Τα αντέρω συμπορεύονται προς τις θεσπιζόμενες για την διοικητική ποινέντρωση, βάσει των άρθρ. 101 και 102 του Συντάγματος, ειςικότερες επιταγές των άρθρ. 1 § 1 και 2 του Ν. 3200/1956, του άρθρου μόνου του Β.Δ. 656/1970 κατ των άρθρ. 19, 21 και 77 του Ν. 1622/1986). - Εξυπαγόμενεται δτι αν ανακύπτουν ζητήματα στην αρμοδιότητος και άλλων Υπουργείων, δπως στην περίπτωση δικα ωμάτων του Δημοσίου (για τα θαλάσσια ευρήματα και τα καταποντ σθέντα πλοία στα ελληνικά παράλια, βλπ. Σπηλιωτοπόλου Ελλην. Ναυτ. Δικ. § 97 και 95, Δελούνα Ναυτ. Δικ. ² § 70, Τούση Εμπορ. Δ. ³ § 125 και σημ. 1 με παραπομπές), αντικειμένων αρχαιολογική αξίας, ή άλλων ευρημά-

των που υπάγονται σε ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις όπως είναι οι υδρογονάνθρακες, γίνεται πρόδηλη η ανάγκη συνεργασίας και συναποφάσεως των συναφών αρχών, για πολύπλευρη αντιμετώπιση των συνθέτων ζητημάτων που ενδεχομένως να ανακύπτουν.

III.- Οι ανατέρω διατάξεις έχουν αντικείμενο του ρυθμιστικού τους πεδίου τις διατυπώσεις ανέλκυσης των πλοίων που έχουν ναυαγήσει στα ελληνικά χωρικά ύδατα. Όμως ελλείφει ειδικών διατάξεων τα αυτά πρέπει να ισχύσουν και για την ανέλκυση του αεροσκάφους που φέρεται δτι κατέπεσε και βυθίστηκε στα ελληνικά χωρικά ύδατα (τρβλ. Παπαπολίτη Επιθαλάσσια αρωγή και διάσωση § 22 και 23 και ειδικότερα σελ. 89 που αναφέρεται περίπτωση αρωγής σε υδροπλάνο σε αλλοδαπή επικράτεια).

IV.- Επομένιες αρμόδια δημόσια αρχή να χορηγήσει άδεια την ανέλκυση του ηθέντος αεροπλάνου και του φορτίου του, που έχει καταπέσει στις ελληνικά χωρικά ύδατα, είναι η οικεία Διμενική Αρχή, με την επιφύλαξη τυχόν συνδρομής ζητημάτων συναρμοδιότητος και άλλης δημόσιας αρχής, δτι φρονώ δτι απαιτείται συναπόφαση.-

